

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce: **Becker Umweltdienste, GmbH**, se sídlem Sadstrasse 116, Chemnitz, 09 114, Spolková republika Německo, zast. JUDr. Martinem Nedelkou, PhD., advokátem AK Nedelka Kubáč advokáti s. r. o., se sídlem Olivova 2096/4, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Plzeňské komunální služby, s. r. o.**, se sídlem Kopeckého sady 97/11, Plzeň, zast. JUDr. Robertem Vargou, advokátem Varga, Vacík & Prtners advokátní kancelář s. r. o., se sídlem Vlastina 602/23, Plzeň, o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 12. 8. 2013, č. j. ÚOHS-R336/2012/VZ-15156/2013/310/MLr, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele, o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě,

t a k t o :

- I. Žalobě se odkladný účinek **n e p ř i z n á v á**.
- II. Žalobci se **u k l á d á** zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě podle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a to ve lhůtě 7 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou doručenou dne 14. 10. 2013 Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) domáhá zrušení v záhlaví specifikovaného rozhodnutí předsedy žalovaného, kterým byl zamítnut jeho rozklad a současně potvrzeno rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2012, č. j. ÚOHS-S289/2012/VZ-20323/2012/512/ABr; tímto rozhodnutím byl podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zamítnut návrh žalobce ve věci přezkoumání úkonů zadavatele (zde: zadávacích podmínek), neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 nebo 2 téhož zákona.

Podání žaloby nemá odkladný účinek a v této souvislosti podal žalobce jako její součást též návrh na přiznání odkladného účinku s tím, že následky spojené s napadeným rozhodnutím by pro něj znamenaly nenahraditelnou újmu, a to nepoměrně větší, než jaká

přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. V případě nepřiznání odkladného účinku žaloby totiž zadavatel může pokračovat v zadávacím řízení, veřejnou zakázku zadat a uzavřít smlouvu na její plnění. Pokud se zadavatel k takovému postupu odhodlá, hrozí žalobci v důsledku toho, jakož i na základě skutečnosti, že předmětná veřejná zakázka je zadávána na dobu neurčitou, nezhojitelná újma v podobě definitivní ztráty možnosti tuto veřejnou zakázku získat. Naopak přiznáním odkladného účinku nevznikne újma žádným osobám, maximálně dojde k prodloužení stavu, kdy má město Plzeň zajištěno nakládání s odpady jiným způsobem, který bez problémů funguje již mnoho let. Závěrem, zejména z hlediska souladu s veřejným zájmem, pak poukázal žalobce na to, že případné přiznání odkladného účinku by přispělo k ochraně veřejného zájmu – konkrétně hospodárného vynakládání veřejných prostředků.

Žalovaný ve svém vyjádření poukázal na to, že žalobcem nastíněná újma nemá žádný kauzální ani jiný vztah s výrokem napadeného rozhodnutí, resp. rozhodnutí, které mu předcházelo a kterým byl zamítnut návrh žalobce ve věci přezkoumání úkonů zadavatele. Vzhledem k předmětu tohoto řízení vedeného žalovaným a jeho rozhodnutí zadavatel – osoba zúčastněná na řízení – mohla a může činit úkony v zadávacím řízení před i po vydání rozhodnutí předsedy žalovaného. Tvrzení žalobce proto považuje žalovaný za nedůvodné a nesplňující podmínky pro přiznání odkladného účinku podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s“).

Krajský soud může žalobě na návrh žalobce přiznat odkladný účinek a pozastavit tak účinky napadeného rozhodnutí po dobu soudního řízení, pokud shledá splnění podmínek podle § 73 odst. 2 s. ř. s, tj.:

- výrazné disproporcionality újmy způsobené žalobci v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a
- absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem.

S ohledem na to tedy krajský soud přistoupil k posouzení kumulativního splnění shora uvedených zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku, přičemž důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy žalobce oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci žalobce. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto žalobce, který musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se žalobce v souvislosti s napadeným rozhodnutím žalovaného obává, by pro něj byl zásadním zásahem.

Pokud jde o splnění druhé zákonné podmínky, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, zde krajský soud vychází z povahy věci a z obsahu soudního a správního spisu, včetně vyjádření žalovaného správního orgánu.

V nyní projednávaném případě žalobce uvedl, že důvodem pro přiznání odkladného účinku jsou obavy ze ztráty možnosti získat veřejnou zakázku v případě, že ji zadavatel zadá jinému subjektu a uzavře s ním smlouvu na plnění.

K tomu krajský soud konstatuje, že institut odkladného účinku je pravidelně spojován s tzv. řádnými opravnými prostředky, zejména odvoláním. Jak již bylo řečeno, podání žaloby ve správním soudnictví odkladný účinek nemá a jeho případné přiznání spočívá v určité mimořádnosti, protože pořád platí zásada presumpce správnosti rozhodnutí správních orgánů a je na žalobci, aby předložil, proč je právě v jeho případě potřeba danou zásadu prolomit a pozastavit účinky napadeného rozhodnutí. Ostatně v obecné rovině stále platí, že je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze, tj. uložené právní povinnosti nelze vynucovat, přiznaná oprávnění nelze uplatňovat, odejmutá oprávnění zůstávají zachována atd.

V předmětné věci však k žádným takovým účinkům vůči žalobci nedošlo. Předmětem přezkumu je zde negativní správní rozhodnutí, jehož důsledky spočívají toliko v tom, že dosavadní pozice žalobce se nikterak nezměnila a tvrzená újma či důvody pro přiznání odkladného účinku tak nejsou v kauzálním nexu s výkonem napadeného rozhodnutí či jeho právními následky, jak správně zmínil žalovaný ve svém vyjádření. Jinými slovy, přiznat odkladný účinek k žalobcem tvrzené újmě by nemělo žádný praktický dopad, neboť zamítnutí návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele nemá takové právní účinky, které bylo možno sistovat za pomoci přiznání odkladného účinku žalobě; fakticky by to vedlo pouze k tomu, že žalobce by se vrátil do takového procesního stavu, jako by ještě nebylo pravomocně rozhodnuto o jeho návrhu ve věci přezkoumání úkonů zadavatele.

Na základě toho tedy krajský soud návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě nevyhověl a ve výroku I. podané žalobě odkladný účinek podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal, neboť výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí žalovaného nemohou znamenat žalobcem předestřenou újmu.

Ve výroku II. dále uložil žalobci zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě podle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a to do 7 dnů od právní moci tohoto usnesení. Postupoval přitom v souladu s právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v usnesení ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32, dostupným z www.nssoud.cz, z něhož vyplývá, že povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14.11.2013

Za správnost vyhotovení:
Jaroslava Předešlá

Mgr. Milan Procházka, v.r.
předseda senátu